

an, sum beinir fyri ójavn-
ansum ímillum teir ikki skrá-
settu og livibreyðsböndur-
nar, soleiðis at MVGið kann
leggja omaná prísir har tað
eigur at verða, vildi eg góð-
tikið eina MVG skipan.

Brúkaraskattur

Óll, sum vita eitt sindur um
slíkt, vita, at ein slíka skipan
er ætlað at avloysa part av tí
persónliga skattinum hjá
borgarunum soleiðis, at tann,
sum brúkar, rindar, (brúkar-
askattur). Hetta eru flest
øll samd um skuldi verið ein
góð skipan, men aftur hesa-
ferð hava teir føroysku poli-
tikararnir dumpað so dyggi-
liga.

Betur keypiorka

Fyri at nýkur meining skal
verða í skuldi tann persónliga
skatturin verið lækkaður í
mun til tað, sum landskassin
fær inn við MVG. Sum nú
er er MVGið ein steinur
omaná teir mongu byrðarnar,
sum eru lagdar omaná
vinnurekandi.

Orsøkin er, at í flestu før-
um er ógjørligt at leggja
hendan brúkaraskatt oman á
prísir, og úrslitið er, at teir,
sum liva sum vinnurekandi,
mugu rinda ein eykaskatt og
missa harvið stóran part av
inntøku síni, sum átti at farið
til konsolidering ella lønir.

Ein óheppin skipan

Sum sölán og framleiðslan
av seyða- og neytakjøti er
skipað í dag he-ur vinnan
somuleiðis víst á, at her er
MVG-skipanin ógvuliga
óheppin. Sum øll vita eru
nógvir smár framleiðarar
sum hava hesa vinnu aftrat
aðrari inntøku og koma so-
stätt ikki undir skipanina.
Hetta ger eina ólíka prís-
kapping.

Svart arbeiði

Ein avleiðing av slíkum er,
at øll, sum siggja sær ein
møguleika, royna at fáa sær
okkurt „uttan um“ (sokallað
svart arbeiði). Hetta ber við
sær at tað verður bara meir
at rinda fyri tann, sum eftir
er og ikki vil ella kann ganga
uttan um landsins lógir. Tað
eru hóast alt nógvir før-
oyingar eftir, sum ikki vilja
fara av vegnum, tá teir mæta
einum hundi, men heldur
vilja rinda tað teimum er
álagt.

Millumliðið manglar

Tann nýggi landsstýrismað-
urin, sum eg má viðganga at
eg hevði álit á, hevur nú á
figgarlógini tveitt eina
millión til hesar svangu
MVG-gjaldarar. Líkasum
fyri at fáa frið fyri hasum
grenjunum.

Ongan góðan

Nei, landbúnaðurin hevur
ongan í landsins stýri, sum
hvørki hevur áhuga enn
minni skil fyri hesi vinnu.

Seyðakjótstudningur

Føroyskt seyðakjót hevur
ongantið fingið studning og

tí haldi eg tað verða eina
skammiliga gerð av mynd-
ugleikunum, fyrst at áleggja
okkursskatt fyri síðani at rinda
„endurgjald“ sum studning
til hesa vinnugrein sum hóast
alt hevur klárað seg síðani
Føroyar, (Fároyar) var til utt-
an studning.

Hvat kann tað annað
verða enn vánaligur javnað-
arefurlits-politikkur. Hetta er
somuleiðis ímóti øllum
politikki í dag: at veita meira
studning pr. eind, tá øll onn-
ur berjast ímóti at taka slíkar
studningar av.

Tú ein stóran...

Ella hvussu, skal henda
milliónin býttast?

Eg havi fleiri ferðir roynt

eg hevði á tí nýggja lovandi
landsstýrismanninum. Tað er
óivað so, sum eg meini hann
sjálvur okkuntíð hevur sagt,
tá hann sat hinumegin
borðið, at tómar tunnur
buldra mest.

Ella kanska tað var tak-
tíkkur frá restini av sam-
gonguni, at seta Óla í
landsstýrið fyri at fáa ar-
beiðsfríð.

Fyri at seta prikin yvir
ið siga teir nú, at vit fáa
nýggja landsstýrismann til
várs.

Sláturvirkni

Útyvir tann smáíðnaðin sum
vit sjálvandi skulu varðveita
er stórus tørvur á einum
sláturvirkni.

Biligur matur

Tann vanliga brúkarin sigur
sjálvandi, at hetta er jú bara
ein góð støða, og at teir før-
oysku bóndurnir eru púra
høpsleysir og framleiða alt
ov dyrt.

Fyri ein part hevur hann
rætt, um vit bert hugsa um
okkara egnu búkar og dagin
í dag. Hartil vil tað óivað
altíð verða dýrari at fram-
leiða ein litur av mjólk í
Føroyum í mun til ein litur
framleiddur í einum rísa fjósi
í Hálendi.

Hvat vilja vit føroyingum

Her kemur aftur støðan, at
vit, mugu taka eina avgerð
um, hvat vit vilja. Vilja vit
rinda eitt sindur meir fyri

alt ov stórt bæði av seyða-
og neytakjøti. Prísurin verð-
ur alt ov lágur og kappingin
um kundarnar óvanliga hørd.
Úrslitið er at ikki nógmikið
kemur burturúr.

Alt í sama pott

Alt kjøt verður selt eftir
somu fortreyt soleiðis, at ein
sum leggur seg eftir góðsku
ikkí fær góldið hana.

Ótryggur marknaður

Tann ótryggleiki sum valdar
innan kjøtframleiðslu ger
eisini, at garðar ið hava
møguleikar at framleiða kjøt
ikkí hetta sær undir hetta tí
marknaðurin er alt ov
ótryggur.

heldur stórt tak at taka í mun
til okkara tørv og ráð. Men
eitt gott er við hesum og tað
er, at støðin ikki kann flytast
av landinum, soleiðis uttan
viðari og plaseringin sum
búnaðardepil kundir neyvan
verði betur.

Almennar royndir

Tað hevur ikki verið tað
stóra vit hava hoyrt ella sæð
til støðina og eftir mínum
tykki er avstandurin ímillum
bóndan og støðina alt ov
stórur. Men óivað hevur tað
verið strævið og eitt stórt tak
at byggja og velja upp úr
nýggjum. Trupult hevur
kanska verið at finna tíð til
nóg stórvægis royndarar-
beiði og planlegging av
framtiðar búnaðinum.

Spariknivurin

Nú hendi tað, at so gott sum
øll játtanin til støðina bleiv
skerð burtur soleiðis, at øll
starvsfólkini máttu sigast
upp. Harvið stóð hetta stóra
anleggið tómt við fullum
fjósi av mjólkikúum, sum
kappaðust við hinar mjólka-
framleiðararnar fyri at skaffa
eitt sindur av eyka inntøku.

Fjós til leigu

Til figgarlógargruppskotið
1993 bleiv skotið upp at
landsstýrið skuldi leiga
støðina út, soleiðis at hon
ikkí skuldi kosta landskass-
anum pening.

Hetta helt landbúnaðurin
ikkí verða rætt og heitti á
landsstýrið at leiga støðina
til Búnaðardepilin.

Er ein kúgv, ikki ein kúgv?
Í løtuni fer ein roynd fram í
fjósinum hjá Búnaðar-
deplinum, sum skal skráseta
ymisk data um íslenskar
kúr í mun til tær, sum vit
kalla vanligar NRF kúr.

Menn eru ójavnir á máli
um hvørt henda royndin fer
at geva føroyingum nakað,
men nú hon er her verður
spennandi at siggja, hvat
úrslit kemur burturúr.

Almennar royndir hava

fingið góðan stuðul frá
Vestnorden Fondinum til
royndina.

Búnaðardepilin

Búnaðardepilin, hvat er tað?
Landsstýrið samtykti eitt
upplegg, sum fekk sín neista
á eina búnaðarviku á Viðar-
eidi.

Grundsjónarmiðið er at
savna allar „krefturnar“ innan
landbúnaðin á einum staði
fyri síðani betur at kunna
gera gang av teimum.

Tann, sum hevur eitt

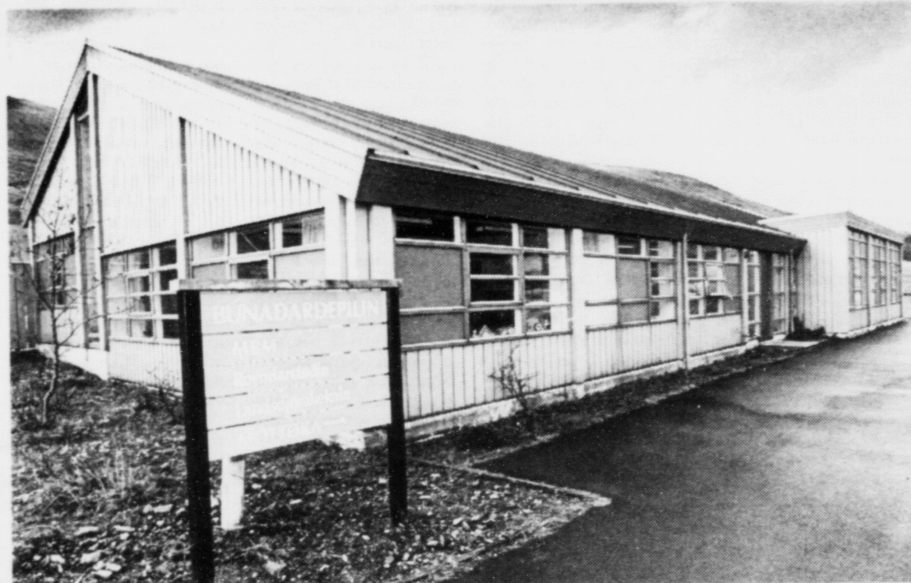
sindur av innliti í hesi við-
urskifti, veit, at hesi feløg
og stovnar talan er um, hava
sitið hvør í sínum horni og
skylda uppá hvønn annan,
heldur enn at arbeiða saman.

Hornasteinurin

Møguleikan beyðst og nú er

so grundarlagið lagt og eftir

er bara at bróta upp um arm-
ar og fara til verka.

Búnaðardepilin í Kollafirði er ein frálíkur karmur um framtíðar landbúnaðin

at fáa at vita, hvør, ið skal
umsita hesa milliónina (tað
kostar óivað ein fjórðing av
henni), og hvør, ið skal fáa
hana, eftir hvørji skipan og
nær. Men tað er eingin,
hvørki politikari, stjóri ella
fulltrúi í landsstýrinum, sum
enn hevur kunnað svarað
mær hesum spurningi.

Geva við einari og taka við hinari

Hetta vísir bert, hvussu
tilvildartligt alt er og undir-
byggir pástand mín um,
hvussu trupult tað er at til-
rættaleggja nakað fyri fram-
tíðina.

Politikkur anno 1994

Við hesum fær vinnan aftur
eina konto á figgarlógini at
berjast um á hvørjum ári.

Og komandi ár tá nýggir
politikarar verða í lands-
stýrinum, tá verður henda
milliónin, óivað við fleiri,
ript undan aftur og so liggur
alt aftur í skelja sori.

Jú hetta er politikkurin í
Føroyum anno 1994.

Tómar tunnur

Eg eri sera forharmaður um,
at eg havi mist alt álit, sum

Hetta er hvørki meir ella
minni sjálvsagt enn, at vit í
dag hava eitt mjólkavirki.

Ein og hvør kann hugsa
sær støðuna, um hvør fram-
leiðari í sínum lagi seldi sína
mjólk beinleiðis til brúkaran.

Heimafletting

Hervið er ikki sagt, at vit
skulu tvinga alt kjøt
fjögnum eitt slíkt lið, men
fyri at halda marknaðin og
fyri at skapa móguleikar fyri
útflytningi krevst eitt slíkt
virki.

EU Filet og NZ Kjóg

Her eru aftur boð eftir fram-
leiðsluráðnum. Tí, sum støð-
an er á marknaðinum í dag,
er so at siga vónleyst at
kappast. Vit innflyta bert
tann partin av krovnum,
sum vit júst hava brúk fyri
ein og fyri ein prís sum
hvørki føroyski framleið-
arin, enn minni tann
framleiðarin, sum sjálvur
hevur framleitt hesa vørna
kann kappast við. Orsøkin
er studningsskipanir og ov-
urframleiðsla, sum skeigla
prísleguna.

vørna og miðja ímóti at
gerast sjálvbjargið fólk, ella
skulu vit dúva uppá inn-
flutning av vánaligum bi-
ligum vørnum og øll flyta í
stórbýarokir og klippa
hvørjum øðrum? Eitt veit eg,
at tá hetta er hent, fara
prísirnar upp á tað „normala“
og tá hava vit brotið alt nið-
ur, sum er bygt upp.

Allur bati.

Eitt sláturvirki nýtist ikki at
kosta so nógv, at tað ikki fer
at bota um støðuna, sum hon
er í dag. Á hesum økinum
mugu vit sanna, at allur bati
bøtur.

Støðan hjá bóndrunum
við neytum er høpsleys.

Garðarnir eru ikki inn-
rættaðir til slakt og vørna
verður alt ov ójvni í góðsku.
Hartil er tað eitt stórt arbeiði
at selja vørurnar, og útboðið
kemur alt út á marknaðin um
somu tíð, nevniliga um
heystarnar, tí eingin garður
hevur móguleikar at kóla
kjót.

Útboð og eftirspurningur

Hetta hevur aftur við sær at
útboðið hesa tíðina verður

Tann eina milliónin

Eg meti sum áður sagt ikki,
at tað er rætti vegurin at
ganga, hetta at smyrja okkra
milliónina aftrat teimum,
sum eru fyri síðani at halda,
at alt lagar seg.

Nei, tað skal meira kon-
struktivur politikkur til fyri
at muna. Tí er mitt uppskot,
at tann eina milliónin sum
bleiv smurd afturat blokk-
inum til landbúnaðin grein
17898-343013 undir lógar-
viðgerðini, átti at verið latin
óskeið sum íløgustuðul til
sláturvirkið. Fyri alt Óli, tað
hevði givið meir enn eitt
arbeitspláss, um rætt verður
atborið.

Hvør spard króna er vunnin

Egin framleiðsla er spardur
innflutningur.

Royndarstøðin

Nú verður hon kalla almenn-
ar royndir á figgarlógini.
80 ára projekt
Tað vóru heldur stórar am-
bitiónir teir menn høvdu,
sum bygdu nýggju Royndar-
støðina í 1986. Í dag kunnu
vit, sum so nógv aðrastaðni
í Føroyum, siga, at hetta var